

Zag je dat? Daar vloog alweer een dag voorbij.

Eind november bezocht ik het na-jaarsevenement 'Tijd voor Loslaten' van mijn beroepsvereniging, de NBPO (Nederlandse Beroepsvereniging van Professional Organizers). Voor de uitwerking van het thema was o.a. Jan Wolter Bijleveld van de website lsltn.nl uitgenodigd (leuke website, de letters staan voor Loslaten). Aan de wand verscheen een sheet met daarop de titel van deze column. Het uren, dagen, maanden, jaren-gevoel was bij mij direct aanwezig; o zo herkenbaar, ik heb altijd een tekort aan tijd en de tijd vliegt.

Als ik klanten met te weinig tijd en te veel werk begeleid, geef ik ze vaak de opdracht bij elke actie, die op hun pad dreigt te komen, de volgende 2 vragen te stellen:

1. Moet dat écht?
2. Moet dat nú?

Of je nu je binnengekomen post doorneemt, je mailbox opent, je to-do-lijstje doorloopt, of door collega's lastig wordt gevallen met vragen: houd jezelf scherp en blijf ze stellen die vragen. Moet dat écht? Moet dat nú? En dan niet om vervelend te zijn, maar om een goede afweging te maken je tijd zo goed mogelijk te verdelen over je taken. Om in de beschikbare tijd de goede dingen te doen.

De eerste vraag zorgt ervoor dat je je niet bezig houdt met dingen die anderen veel beter of sneller kunnen, of zaken die helemaal niet nuttig of gewenst zijn. Wees kritisch en doe niet iets om slechts een ander te plezieren. Blijf je bezig houden met je kerntaken; op je werk, maar ook thuis.

De tweede vraag helpt je om op een

rij te krijgen wat er prioriteit heeft en wat wel even kan wachten. Niet alles moet nú! Dingen kunnen vaker dan je denkt best even wachten.

Maar hoe vaak breng ik dit nu zelf in praktijk? Eigenlijk wil ik graag álles doen. Én-én! Ik vind veel dingen leuk en zie overal een uitdaging in. Gevolg is dan wel dat je de twee vragen hierboven niet als rem gebruikt, met alle gevolgen van dien.

Tijdens de hierboven genoemde lezing kwam een volgende quote voorbij. Ik kwam laatst mezelf tegen. Je krijgt de groeten. De quote werkte als een spiegel die me werd voorgehouden. Ik ging ermee aan de slag en ontdekte: Als je jezelf tegenkomt, en je neemt dat es lekker letterlijk, ben je geen mens meer uit één stuk. Je bent verdeeld, je loopt hier èn daar. Als een kip zonder kop. Haast machinaal. En wil ik dat wel, ten diepste?

Het is tijd om tijd te maken. Met die quote ging ik concreet aan de slag. En daar is deze column weer een resultaat van. Hoe gaat u met de tijd om? Als een onbetaalbaar geschenk? Want tijd kun je niet (bij)kopen, alleen maken. Door te stoppen met doen. Soms is dat nodig. Dwars tegen je gevoel in. Om mens te zijn uit één stuk.

Bent u uit balans? Bent u op zoek naar rust, maar moet het werk toch doorgaan? Thuis of op de werkplek? Ik kan u helpen weer tijd te krijgen voor de wezenlijke dingen in het leven. Op soms verrassend praktische wijze. Dan lopen we even samen op, waarna u straks zelf weer fluitend verder gaat.